

forhold til risikoniveauet passende beskyttelse af sundhed og sikkerhed«.

3.9.2. Bilag II, 1.4.

ØSU gør opmærksom på sin udtalelse⁽¹⁾ om paralleldirektivet [dok. KOM(88) 76], som omhandler de oplysninger, der skal tilvejebringes af fabrikanten med hensyn til anvendelsen af personlige værnemidler: forholdet mellem fabrikant og bruger anses for at være vigtigt med henblik på at opnå den mest effektive personlige beskyttelse.

3.10.1. Bilag III, Afsnit I - 1

I artikel 8.1 kræves det, at fabrikanten skal udarbejde et dokumentationsmateriale, men han har ikke pligt til derefter af fremlægge dette materiale, og det kan skabe forvirring. Derimod kræves det i artikel 10 og 11, at dokumentation skal fremlægges i forbindelse med verifikation og overensstemmelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 318 af 12. 12. 1988.

Bryssel, den 27. oktober 1988.

Alberto MASPRONE

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om forslaget til Rådets forordning om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter

(88/C 337/13)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 8. august 1988 under henvisning til EØF-traktatens artikel 123, 130 E og 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for regionaludvikling og fysisk planlægning, som udpegede Francesco Serra-Caracciolo til ordfører og Andrea Amato til medordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 18. oktober 1988.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 259. plenarforsamling, den 27. oktober 1988, enstemmigt følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. ØSU ønsker at understrege, at det foreliggende forslag til forordning er et led i virkeliggørelsen af Fællesaktens afsnit V »Økonomisk og social samhørighed«.

Ordlyden af afsnit I, 1, litra b), bør ændres til »... skal de tekniske konstruktionsdata omfatte tilstrækkeligt med data til at sikre et godkendt kontrolorgan ...«.

3.10.2. Bilag III, Afsnit I, 2, litra (a) (engelsk version)

Litraet bør have følgende ordlyd: »(a) its conformity to the harmonized standards or other technical specifications referred to in Article 5.«

3.11. Bilag III, Afsnit II

ØSU støtter de mindstekriterier, der opstilles i forbindelse med medlemsstaternes udpegelse af kontrolorganer. Med henvisning til sine tidligere udtalelser understreger ØSU imidlertid, at medlemsstaternes gensidige anerkendelse af kontrolorganer og prøvestationer bør have et EF-retligt grundlag.

Navnlig er der grund til at minde om målsætningen i artikel 130 A: At fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed ved at styrke den økonomiske og sociale samhørighed og ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindst begunstigede områders stilling.

1.2. ØSU har tidligere tilsluttet sig og støtter fortsat fuldt ud, at man tilstræber at skabe ligevægt mellem regionerne. Det kræver derfor, at der iværksættes en såvel kvalitativt som kvantitativt orienteret investeringspolitik, som effektivt bidrager til at mindske de udviklings- og indkomstmæssige forskelle i Fællesskabet.

1.3. Strukturfondsreformen er blot et middel til at skabe regional ligevægt, men de nye forvaltningsregler forekommer at være en afgørende forudsætning for at tilvejebringe økonomisk og social samhørighed på euroæisk plan.

1.4. Der er derfor grund til på ny at understrege de grundlæggende ideer, som en virkelig reform af strukturpolitikken må bygge på:

- Koordinering af alle former for politik — på EF-plan såvel som på nationalt og regionalt plan — der har direkte indflydelse på eller i det mindste væsentlige konsekvenser for beskæftigelsen i regionerne.
- Garanti for et reelt og effektivt partnerskab, dels med de regionale og lokale myndigheder, dels med erhvervs- og samfundslivets beslutningstagere og interesseorganisationernes repræsentanter.
- Enkle, harmoniserede og fleksible procedurer.

2. Generelle bemærkninger

2.1. ØSU beklager, at en række synspunkter, som det har fremført i sine udtalelser⁽¹⁾ ikke kan genfindes i den af Rådet vedtagne rammeforordning, ligesom de heller ikke klart præger de nye forslag.

2.2. På den anden side tager ØSU med tilfredshed nogle af bestemmelserne i Kommissionens forslag til efterretning.

Det gælder navnlig artikel 9, som indfører additionsprincippet med tilhørende kontrolmetode. I den forbindelse bør udtrykket »en tilsvarende stigning i de samlede offentlige udgifter« præciseres for at undgå, at additionsprincippet resulterer i ekstra udgifter for visse medlemsstater. Den årlige vækst i EF-fondenes bevillinger bør derfor modsvares af en nettovækst i medlemsstaternes udgifter til offentlige investeringer.

For det andet gælder det forslagens artikel 27, stk. 2, som omhandler forudgående og efterfølgende evaluering af de aktioner med strukturelt sigte, Fællesskabet bidrager til. Generel indførelse af forudgående evalueringer er et ubestrideligt fremskridt. Dog er det nødvendigt at forbedre og præcisere hele kontrolsystemet.

(1) EFT nr. C 356 af 31. 12. 1987, s. 13, og EFT nr. C 175 af 4. 7. 1958, s. 56.

2.3. På den anden side ønsker ØSU også at give udtryk for sin uro og bekymring vedrørende et antal punkter, som dels bør ændres, dels er utilstrækkeligt belyst eller helt uomtalt.

3. Partnerskabet: Høring eller samråd

3.1. I tidligere udtalelser om reformen af strukturfondene har ØSU udtrykt ønske om:

- at de decentrale myndigheder høres ikke blot i forbindelse med udformning og forelæggelse af planerne, men også i forbindelse med udarbejdelsen af fællesskabsstøtterammen,
- at høringen af arbejdsmarkedets parter kommer til at omfatte alle former for strukturpolitik.

3.2. Artikel 4, stk. 1, i rammeforordningen, lader ganske vist medlemsstaten udpege de kompetente myndigheder, der kan deltage i dette samråd, men udelukker ikke, at repræsentanter for erhvervs- og samfundslivets organisationer kan deltage i partnerskabet.

ØSU beklager, at denne mulighed ikke er overtaget og videreudviklet i det forslag til forordning, Kommissionen nu har forelagt.

3.3. ØSU understreger følgende:

- hvad angår samrådet med de decentrale myndigheder bør det klart fastslås, at disse myndigheder skal deltage i udformningen af de nationale planer vedrørende de fem mål, i fastlæggelsen af de dertil hørende fællesskabsstøtterammer, samt i opfølgings- og evalueringsprocessen,
- hvad angår samrådet med erhvervs- og samfundslivets beslutningstagere bør den her omhandlede forordning sikre, at de deltager på alle beslutningsprocessens tre niveauer: Planer, fællesskabsstøtteramme, operationelle programmer.

3.4. Nationale, regionale og lokale beslutningstagere fra erhvervs- og samfundslivet bør inddrages i dette samråd på EF-plan. Kommissionen kan med fordel udnytte erfaringerne fra forordningen om de integrerede middelhavsprogrammer (IMP) med henblik på udformningen af den bedst mulige samrådsprocedure.

3.5. Listen over repræsentative rådgivende organer og eventuelt disses udtalelser skal obligatorisk anføres i de planer, medlemsstaterne forelægger i fællesskabsstøtterammen og i tilsyns- og opfølgingsfasen.

4. Udvalgene

4.1. I sine tidligere udtalelser er ØSU uden forbehold gået ind for, at der skulle nedsættes et enkelt udvalg med kompetence for alle tre fonde og alle fem mål, og med repræsentanter for alle berørte instanser — på EF-plan såvel som på nationalt, regionalt og andet plan — og for arbejdsmarkedets parter.

4.2. Man har imidlertid valgt at nedsætte tre forskellige udvalg.

ØSU beklager, at der bliver tale om tre forskellige udvalg for de tre fonde; denne løsning vil uden tvivl given anledning til misforståelser, fordi den lader problemet med at koordinere de tre fondes interventioner til de fem mål uløst, og fordi erhvervs- og samfundslivets beslutningstagere kun kommer til at medvirke i Socialfondsudvalget (jf. EØF-traktatens artikel 124).

4.3. ØSU finder det nødvendigt at udbedre disse to mangler. Det understreges derfor, at der skal skabes en instans, som skal overholde princippet om partnerskab, og som skal have til opgave at vurdere, i hvilken grad strukturinterventionerne til de fem mål er koordineret inden for fællesskabsstøtterammen. I konsekvens heraf må der nedsættes i det mindste ét rådgivende udvalg, sammensat af repræsentanter for erhvervslivets og samfundets organisationer samt for Kommissionen.

4.4. Definerer man udtrykket »repræsentanter for medlemsstaterne« ved hjælp af EØF-traktatens artikel 124 (»repræsentanter for regeringerne samt arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer«), havde man en juridisk begrundelse for de nævnte personers deltagelse i de udvalg som skal behandle mål nr. 1, 2 og 5.

4.5. Hvad angår de i forslaget artikel 26 omtalte tilsynsudvalg og evalueringsprocessen i artikel 27, finder ØSU det hensigtsmæssigt, at man — med visse forbedringer (inddragelse af erhvervs- og samfundslivets beslutningstagere) — bygger på de erfaringer, der indhøstes i forbindelse med de integrerede middelhavsprogrammer.

4.6. ØSU ønsker, at den foreslåede forordning indeholder mere præcise og klare bestemmelser:

- Om på hvilke niveauer udvalgene skal virke; det må sikres, at de også kommer til at virke på regionalt niveau.
- Om de personers kvalifikationer, som udpeges til medlemmer af disse udvalg med henblik på udbygning af partnerskabet.
- Om valget af de fysiske og finansielle indikatorer, Kommissionen skal anvende i forbindelse med tilsynet med og evalueringen af resultaterne af EF's interventioner.

- Om de rapporter, der skal udarbejdes i forbindelse med tilsynet; det er ikke klart, hvad de skal indeholde.

5. Kriterierne

5.1. Hvad angår kriterierne for udvælgelse af de områder, der skal modtage strukturinterventioner, tager ØSU til efterretning, hvad der allerede er oplyst vedrørende mål nr. 1 og 2, men insisterer på:

- at der specielt med hensyn til mål nr. 2 tages højde for den mulighed, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, andet afsnit, tredje led, i rammeforordningen (tab af arbejdspladser, strukturomlægning i jern- og stålsektoren og i de øvrige kriseramte industrisektorer),
- at de kriterier, der er foreslået for mål nr. 5 b's vedkommende, revideres, da de i den nuværende form er uacceptable: Der er for mange kriterier, og de er for upræcise, ligesom de ikke harmonerer med princippet om en koncentration af interventionerne.

ØSU henviser til den tidligere udtalelse, hvori det for de regioner, der er omfattet af mål nr. 5 b, og som ikke dækkes af mål nr. 1 og 2, foreslog udelukkende at koncentrere regional- og socialfondsstøtten i bjergområder og ugungstigt stillede ø-områder.

5.2. ØSU erkender, at der må levnes Kommissionen en vis fleksibilitet, men finder det nødvendigt, at den udfolder sig inden for nærmere fastlagte parametre.

6. Den integrerede metode

6.1. ØSU understreger på ny sin forkærlighed for denne fremgangsmåde, der åbner mulighed for størst mulig synergi på regionalt plan; det gælder både i forbindelse med partnerskab, samordning, koncentration og flerårig forvaltning.

6.2. Som i tidligere udtalelser udtrykker ØSU ønske om, at der specielt tilskyndes til denne form for strukturel intervention. Ændringerne af den nuværende forordning i form af integration af de fem mål i regionalplanerne i form af partnerskab og samordning imødekommer ønsket om i så vidt omfang som muligt at udnytte fordelene ved denne fremgangsmåde (f.eks. ved at fremme regionale og lokale halvoffentlige organer og selskaber til fremme af den økonomiske udvikling og beskæftigelsen). Desuden bør det fastsættes, at selv om de integrerede foranstaltninger fortsat henhører under de regionale myndigheder, skal de som hovedregel geografisk indgå på NUTS III-niveau, såfremt strukturstøtten er horisontal.

6.3. ØSU finder det nødvendigt at given Kommissionen øgede beføjelser til at beslutte at anvende denne fremgangsmåde.

7. De nye procedurer

ØSU kræver, at de forskellige led i den nye procedure identificeres klare i forhold til hinanden. Forordningen må være præget af klarhed. Forordningen må kunne forstås og anvendes straks ved sin offentliggørelse, uden at det skal være nødvendigt at ty til senere forklarende tekster.

7.1. Planerne

7.1.1. ØSU beklager, at der ikke findes en enkelt regionaludviklingsplan for alle fem mål, og for så vidt angår regioner med relation til mål nr. 2 og 5, finder det det nødvendigt, at disse indpasses i den regionale planlægning.

7.1.2. Selv om rammeforordningen forudsætter en national plan angående mål nr. 3 og 4, er der ikke noget til hinder for, at den deles op i regionale planer.

7.1.3. ØSU ønsker det præciseret, på hvilket niveau planerne skal udarbejdes. Formuleringen »de geografiske niveau, som (...) skønner mest hensigtsmæssigt« overlader for meget til fortolkning. ØSU foreslår, at det bestemmes, at enhver plan, der kun vedrører en region, skal udarbejdes på regionalt plan af de regionale myndigheder. Hvis planen derimod vedrører flere regioner eller omhandler et sektorielt udviklingsaspekt i flere regioner, skal staten og alle berørte regionale og lokale myndigheder i overensstemmelse med partnerskabsreglen sammen deltage i udarbejdelsen af den plan, der forelægges Kommissionen. I den forbindelse bør artikel 5, stk. 2, 3. afsnit, ændres. I stedet for »udgifter« bør læses »aktioner og udgifter, som vedrører hver region«.

7.1.4. At nogle problemer behandles på NUTS III-niveau er heller ikke nogen hindring for, at de indføres i regionalplanen, eller at de koordineres med regionale programmer, hvor der ikke findes nogen regionalplan.

7.1.5. Det største problem gør sig gældende i forbindelse med mål nr. 5 a. Programprincippet omfatter alle mål uden undtagelse. Derfor er det uacceptabelt, at mål nr. 5 a bevidst og på forhånd holdes uden for de nye procedurer.

7.1.6. Under henvisning til de frister, der er fastlagt i rammeforordningen, ønsker ØSU en snarlig revision af landbrugsforordningerne og opfordrer Kommissionen til at revidere dem med henblik på at tilvejebringe større

koordination og at behandle mål nr. 5 a som de øvrige mål, enten på plan-niveau eller på fællesskabsstøtterammeniveau.

7.1.7. ØSU finder, at den i artikel 6 fastsatte frist for forelæggelse af planerne er for kort; den bør være, som for mål nr. 3 og 4's vedkommende (1. juni 1989).

7.2. Fællesskabsstøtterammerne

7.2.1. ØSU betragter fællesskabsstøtterammerne som nøgleelementet i reformen, men beklager den uklarhed, der hersker om deres juridiske karakter. Den anvendte formulering »hensigtserklæring, der sendes til medlemsstaten« er en ringe garanti for resultaterne af samrådet med de berørte parter.

7.2.2. Det er ØSU's ønske, at procedurerne for revision af fællesskabsstøtterammerne udformes, så der kræves høring af alle berørte parter.

7.2.3. ØSU finder det også nødvendigt, at der sørges for overensstemmelse mellem fællesskabsstøtterammerne og selve planerne. Fællesskabsstøtterammernes rækkevidde og betydning afhænger i høj grad af, om der til hver plan svarer én fællesskabsstøtteramme, eller om hver fællesskabsstøtteramme omfatter flere planer eller kun en del af en plan. Med hensyn til fællesskabsstøtterammens indhold bør Kommissionen i sit forslag kaste mere lys over dette problem.

7.2.4. I den spanske version af Kommissionens forslag bør overskriften til Afsnit III i forslaget til koordinationsforordning *Estructuras comunitarias de apoyo* hedde *Marcos comunitarios de apoyo*, således som det forekommer i artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988.

7.3. Interventionsformer

7.3.1. Operative programmer

ØSU tillægger de operative, evt. integrerede programmer fundamental betydning.

7.3.2. Programkontrakter

ØSU beklager, at der ikke i Kommissionens forslag findes nogen omtale af de programkontrakter, som der er indhøstet gode erfaringer med inden for de integrerede middelhavsprogrammer (IMP). ØSU gentager, at det tillægger dette instrument stor betydning, og mener, at der for de enkelte operative programmer bør være en programkontrakt. Udover EF, medlemsstaten og de berørte regionale og lokale myndigheder bør også de øvrige offentlige organer, som er involveret i programmet, godkende kontrakten.

7.4. *Fondsstøtten*

7.4.1. ØSU er ikke indforstået med fondenes koordinering, der i praksis vil medføre separat administration af finansieringen. Opstilling af en samlet plan over udviklingsbehovet i regionerne ville bidrage til en gradvis integration af fondenes interventioner og udgøre en garanti for det fornødne samspil, især med Landbrugsfondens udviklingssektion.

7.4.2. ØSU beklager, at der savnes tal for, hvor stor en del af ressourcerne til Socialfonds- og Landbrugsfondens interventioner, der anvendes til mål nr. 1.

7.4.3. Artikel 14, stk. 1, fremstiller ikke klart nok forbindelsen mellem ansøgningerne om finansiel støtte og arten af finansierede foranstaltninger. Udtrykket »specifikke aktioner« må have et mere præcist juridisk indhold, eller det må udskiftes med »Interventionsformer, som omtalt i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

7.4.4. Sammenlignet med angivelserne i rammeforordningens artikel 13 om maksimums- og minimums-satser for fondsstøtten er bestemmelserne i det foreliggende forslags artikel 18 om graduering af fondenes støttesatser forvirrende, idet de deri nævnte satser ikke kan være andet end vejledende, uden bindende karakter.

7.4.5. Overensstemmelsen mellem de aktioner og foranstaltninger, som skal finansieres inden for fællesskabsstøtterammen, skal garanteres og ikke blot være en eventualiteit (artikel 14, stk. 3, første afsnit).

8. *Særlige bemærkninger*

8.1. ØSU finder, at en række andre punkter fortjener større opmærksomhed hvorfor der bør indføres passende bestemmelser i forordningsforslaget i særdeleshed.

8.1.1. Hvad angår koordinationen mellem, på den ene side, strukturfondene og, på den anden side, EIB og Fællesskabets øvrige finansielle interventionsinstrumenter er artikel 3 i det foreliggende forslag utilfredsstillende, da den ikke foreslår praktiske foranstaltninger, som kan sikre denne koordinations.

8.1.2. Artikel 33 om information bør tillægge Kommissionen mere bindende beføjelser over for medlemsstaterne.

8.1.3. Det bør stærkere understreges, at den tekniske støtte til regionerne bør koncentreres om de ringest stillede regioner og skal iværksættes straks efter planernes udarbejdelse, således at disse regioner drager fuld fordel af EF-interventionerne.

8.1.4. Intetsteds synes man at have tænkt sig at udnytte de muligheder, der ligger i Kommissionens initiativer vedrørende finansiel teknik til at øge strukturinterventionernes effektivitet.

8.2. I forbindelse med en koordinering af EF's strukturinterventionspolitik understreger ØSU, ad det er nødvendigt, at samtlige finansieringsinstrumenter indgår i et målrettet samspil med henblik på den bredest mulige jobskabelse.

8.3. ØSU finder det påkrævet, at Kommissionen ved reformens iværksættelse sikrer nogle klare og faste organisationsformer for den koordinering, der er nødvendig, såfremt de nye strukturinterventioner skal være effektive.

Bryssel, den 27. oktober 1988.

Alberto MASPRONE

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg